

Canvi climàtic i fam: més del mateix ■

Esther Vivas
23 de juliol de 2008

Publicat per Revolta Global

El ritual de la cimera del G8, celebrada de 7 al 9 de juliol a Hokkaido (El Japó), ha deixat poques novetats. Davant la situació de fam i avenç de l'escalfament global, els líders de les principals potències s'han limitat a promoure les mateixes polítiques que han conduït a la situació de crisi.

L'agenda de la cimera venia marcada per tres temes de primer ordre: economia mundial (augment dels preus del petroli i dels aliments), canvi climàtic i desenvolupament a l'Àfrica, principalment. El tema del deute, una qüestió clau en passades edicions ha quedat relegat a l'anonimat malgrat continuar sent una de les principals causes d'empobriment dels països del Sud. Les crisis econòmica, energètica, alimentària i ambiental han marcat l'agenda al Japó.

Crisi alimentària

Al llarg del 2008, hem vist successives revoltes als països del Sud perquè la gent no tenia accés als aliments. L'augment exponencial del seu preu, els ha convertit en inaccessibles per a àmplies capes de la població a l'Àfrica, Amèrica Llatina i Àsia que no tenen suficients recursos per comprar-los, malgrat que en l'actualitat es produeix més aliments que mai abans en la història. El resultat: es calcula que avui uns 950 milions de persones a tot el món passen gana.

Davant d'aquesta situació, els líders del G8 han instat a una major liberalització del comerç i han criticat a aquells països que estan prioritzant el consum autòcton i reduint les exportacions. Vietnam, Índia, Argentina, Filipines, Costa d'Ivori, Tanzània... han prohibit l'exportació d'arròs, blat o altres aliments per a poder així atendre les necessitats alimentàries dels seus pobles. De fet, les mesures que promouen els líders mundials són, precisament, les mateixes que ens han conduït a la situació de fam: obertura indiscriminada dels mercats, intensificació i sobre producció agrícola destinada a l'exportació, subvencions a la indústria agroalimentària, etc.

Escalfament global

En relació al canvi climàtic, s'ha firmat un nou acord en el qual els membres del G8 es comprometen a treballar per reduir a la meitat les seves emissions de CO2 (el principal causant de l'escalfament global) per a l'any 2050. Però, el nostre planeta pot esperar fins aquesta data? I, quina credibilitat ens mereix aquest comunicat quan no s'ha precisat l'any base per al càlcul de les reduccions i ni tan sols Estats Units ha subscrit el protocol de Kyoto? No podem oblidar que la meitat de les emissions de gasos d'efecte hivernacle provenen d'aquests països.

Per acabar amb el canvi climàtic, el G8 ha posat el Banc Mundial al capdavant d'aquesta empresa atorgant-li un paper preeminent en el finançament i inversió en tecnologies i desenvolupament "net". Com afirmaven des d'Amics de la Terra, sembla ser que "la guineu serà qui cuidarà del galliner". El Banc Mundial és un dels principals creditors de les indústries de combustibles fòssils, finançant extracció petrolera, de carbó, gas... amb

un fort impacte ambiental i social als països del Sud. A més, les principals companyies beneficiàries d'aquestes inversions tenen la seva seu central als països del G8.

Paraules buides i solucions reals

Com ve sent habitual en aquestes cimera, a Hokkaido, els líders dels països més rics s'han limitat a pronunciar declaracions de bones intencions buides de contingut i amb un fort impacte mediàtic. Els compromisos reals semblen no tenir cabuda en una cimera on prevalen els eslògans i les fotografies de família. Ja l'any 1999, a Colònia, el G8 es va comprometre a anul·lar el 90% del deute bilateral i multilateral dels 42 països més endeutats del planeta. Però les xifres reals, setanta mil milions de dòlars, equivalien tan sols a un 3% del deute total dels països del Sud. Sense anar més lluny, en la cimera de Gleneagles, el 2005, els caps d'estat van assegurar augmentar l'ajuda per a l'Àfrica fins a 50 mil milions de dòlars per al 2010. Segons informes recents, es calcula que aquesta xifra difícilment s'assolirà. Podríem posar d'altres exemples, perquè el ritual es repeteix any rere any. Les declaracions de bones intencions acaben sempre en paper mullat.

Comunidad campesina inundada por "La Niña" (Bolivia, ODG)

Els moviments socials que han sortit al carrer en motiu de la cimera, com a Jubileu Sud, el Comitè per l'Abolició del Deute Extern, Via Camperola... ho han deixat bé clar a l'afirmar que la solució passa perquè es prohibeixi l'especulació en els preus dels aliments, es respectin els esforços dels països del Sud per revertir les polítiques que han conduït a la situació de crisi, es deixi de finançar projectes que contribueixen al canvi climàtic i es cancel·lin, una vegada per sempre, els deutes il·legítims.

Els governs del G8 tenen a la seva mà la possibilitat del canvi, per alguna cosa es troben al capdavant de les principals potències polítiques, econòmiques i militars a escala global. Però com dèiem anteriorment, es troben faltats de voluntat política. Evidentment, qui surt guanyant mai renunciarà a la gallina dels ous d'or.